

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: Rev 20/2022-2

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E**

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Đura Sesse predsjednika vijeća, Mirjane Magud članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i Goranke Barać-Ručević članice vijeća u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Moko-Tours d.o.o. u stečaju, OIB: 40756642405 iz Rijeke, A Starčevića 5, koju zastupa stečajni upravitelj Marko Zagorac, OIB: 82182414496 iz Čavla, Draga 14 (kao pravni sljednik iza Moko-Tours d.o.o. OIB: 38121257918 iz Senja, Ante Starčevića 9 kojeg su zastupali punomoćnici - odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vodopija & Matić j.t.d. iz Rijeke) protiv tuženika Grada Senja, OIB: 61106276570 iz Senja, Obala dr. Franje Tuđmana 2, zastupanog po punomoćniku Ivici Begonji, odvjetniku u Rijeci, uz sudjelovanje umješaka Republike Hrvatske zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Crikvenici, Građansko-upravni odjel, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-5261/2011-8 od 3. rujna 2014. kojom je djelomično potvrđena, a djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P-43/2009 od 25. svibnja 2011., u sjednici održanoj 19. travnja 2022.,

r i j e š i o j e:

Revizija tužitelja se odbacuje.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"I Odbija se tužba i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti koji glasi:

"Utvrđuje se da je tužitelj Moko-tours d.o.o. Senj, Ante Starčevića 9, stekao pravo vlasništva i da je bio vlasnik nekretnine označene kao k.č.br. 387/2, upisane u z.k.ul. 551 k.o. Grad Senj do 04. 06. 1998. godine, odnosno do donošenja odluke Vlade RH o određivanju granice pomorskog dobra kojom je predmetna nekretnina proglašena pomorskim dobrom, što je tuženik GRAD SENJ, Stara cesta 2, Senj, kao pravni slijednik "Općenarodne imovine sa organom upravljanja Narodni odbor Grada

Senja" dužan priznati i izdati tužitelju tabularnu ispravu podobnu za upis ovog prava u zemljišnim knjigama, u roku od 15 dana, jer će u protivnom takovu ispravu po pravomoćnosti zamijeniti ova presuda."

II Nalaže se tužitelju da nadoknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 25.525,00 kuna u roku od 15 dana.

III Nalaže se tužitelju da nadoknadi umješaču parnični trošak u iznosu od 9.500,00 kuna, u roku od 15 dana."

2. Presudom suda drugog stupanja suđeno je:

"I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i p o t v r đ u j e presuda Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P-43/2009 od 25. svibnja 2011. godine u točki I. izreke, točki II. izreke za iznos od 24.910,00 kn i točki III. izreke.

II. Djelomičnim uvažanjem žalbe tužitelja p r e i n a č u j e se presuda Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj P- 43/2009 od 25. svibnja 2011. godine u točki II. izreke za iznos od 615,00 kn i sudi na način da se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u tom dijelu odbija kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka."

3. Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tužitelj pozivom na odredbu čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - proć. tekst, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP). Predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prihvatiti reviziju te preinačiti drugostupanjsku presudu na način da u cijelosti prihvati tužbeni zahtjev ili podrednom ukinuti nižestupanjske presude te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

4. Na reviziju nije odgovoreno.

5. Revizija nije dopuštena.

6. Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP, stranke mogu protiv drugostupanjske presude podnijeti (izvanrednu) reviziju ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s time da u reviziji koju podnosi na temelju odredbe čl. 382. st. 2. ZPP stranaka mora određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela te određeno navesti propise i druge važeće izvore prava koji se na pitanje odnose, kao i izložiti razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP).

7. Dakle, iz navedenih odredbi proizlazi da je moguće pristupiti ocjeni je li riječ o pravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (i s tim u vezi dopuštenosti revizije), samo onda kad revizija

sadrži određeno navedeno pravno pitanje, da je riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i da su u reviziji određeno navedeni razlozi zbog kojih revident smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene primijene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. U slučaju da je u reviziji izostao bilo koji od navedenih elemenata nema pretpostavki za razmatranje takve revizije u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

8. U reviziji tužitelj postavlja pitanja koja glase:

"- Da li je predmetna nekretnina u trenutku stjecanja od strane pravnog prednika tužitelja imala status pomorskog dobra ili pake ne.

- Da li tužitelj kao pravni slijednik ima pravo temeljem odredaba Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96 i dr.) dokazivati da bi njegov pravni prednik bio izvanknjižni nositelj bivših prava (prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja) i na taj način dokazati da je stekao pravo vlasništva na utuženoj nekretnini u društvenom vlasništvu. Sve to temeljem čl. 359 do 365 ZV-a.

- Da li tužitelj temeljem čl. 388 st. 2 ZV-a ima pravo dokazivati da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima imaju prosuđivati prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravni učinaka.

- Da li je sporna nekretnina u trenutku stjecanja od strane pravnog prednika tužitelja bila pomorsko dobro, odnosno kakav je status kao zemljište imala te da li je njen status upisa kao pomorskog dobra relevantan tek odlukom Vlade RH od 04. lipnja 1998. godine.

- Da li je sporni objekat na nekretnini koji je izgrađen 1967. godine potpada pod pravnu primjenu paragrafa 417-419 bivšeg Općeg građanskog zakonika (OGZ).".

9. Što se tiče razloga važnosti u smislu st. 3. čl. 382. ZPP revident ukazuje na odluku ovog suda poslovni broj Revt-52/03-2 od 15. travnja 2003., te Rev-1397/84 od 18. prosinca 1984.

10. Odlučujući u dopuštenosti pitanja postavljenih u reviziji tužitelja, ovaj sud je ocijenio da se ona ne mogu smatrati pravnim pitanjima važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP. To iz razloga jer iz sadržaja pitanja i cjelokupnog obrazloženja revizije jasno proizlazi da tužitelj naznačenim pitanjima još jednom izražava nezadovoljstvo pobijanom presudom pokušavajući dovesti u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnost primjene materijalnog prava.

11. Nadalje, uvidom u odluku ovoga suda poslovni broj Revt-52/03-2 od 15. travnja 2003. utvrđeno je da ista nije donesena u činjenično i pravno usporedivoj situaciji. Niti iz odluke poslovni broj Rev-1397/84 od 18. prosinca 1984. na koju se također poziva tužitelj i u vezi koje navodi "Zakon o pomorskom i vodnom dobru, lukama i

pristaništima ("Narodne novine" broj 19/74 i dr.) dopušta mogućnost da na dan njegovog stupanja na snagu (24. svibnja 1974. godine) neke osobe imaju određena vlasnička i druga stvarna prava na pomorskom dobru.", nije moguće zaključiti da je riječ o činjeničnoj i pravnoj usporedivoj situaciji s predmetnim sporom. Utoliko su izostali razlozi važnosti u smislu st. 3. čl. 382. ZPP, pa u svakom slučaju revizija tužitelja ne udovoljava pretpostavkama iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP za dopuštenost izvanredne revizije.

12. Pritom ovaj sud smatra korisnim uputiti na pravno shvaćanje Ustavnog suda Republike Hrvatske (Odluka broj U-III-3859/2012 od 4. studenoga 2014. objavljenoj u Narodnim novinama broj 146/14) u kojem je, u odnosu na podnošenje izvanredne revizije, navedeno:

"(...) Ustavni sud u tom smislu naglašava kako nije prihvatljivo da se izvanrednom revizijom stranke koriste pokušavajući pred najvišim sudom u zemlji dokazati da su nadležni sudovi u pojedinom konkretnom slučaju pogrešno protumačili ili primijenili pravo, ili povrijedili pravila postupka, ili učinili druge povrede zakona protiv kojih postoji i za koje su namijenjena druga pravna sredstva, ili jednostavno još jednom iskazati svoje nezadovoljstvo pravomoćnim ishodom sudskog postupka, sve pod plaštom brige za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana. Ponašanje stranaka u parničnim postupcima mora biti odgovorno, uz strogo poštovanje svrhe i smisla zakonom priznatih pravnih sredstava zaštite."

13. Zbog svega navedenog, valjalo je reviziju tužitelja protiv drugostupanjske presude odbaciti kao nedopuštenu, te odlučiti kao u izreci ovog rješenja (primjenom odredbe čl. 392.b st. 2. ZPP).

Zagreb, 19. travnja 2022.

Predsjednik vijeća:
Đuro Sessa

Broj zapisa: **eb30a-bfe4e**

Kontrolni broj: **05868-cdaf0-84def**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ĐURO SESSA, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.